

Кривий: (пє, і дав циганови). Три десятки дам і горнець горівки. Ти знав, того німака мойого, що Гнатко кликався. Я дав за нього пятаку.

Циган II: Інші часи були!

Кривий: Ти сиди тихо; як майстер з майстром має діло, то челядник мовчи. — Хочеш чотири десятки, бери задаток, єще горнець додам горівки.

Циган: Не можна, не можна. (пє з фляшк).

Кривий: А п'ять береш?

Циганка стара: Бери, бери, то красний гріш.

Циганка I: Горівки п'ять горщей мусиш дати!

Кривий: Напийся смоли. Дам два гарци, на мурованці поставлю.

Циганка: А як хто дізнається?

Кривий: Чорта зість лисого, а не дізнається! Аже то мені не новина. Диви, як я мого Остапа научив, як пєс служить, а я його за те палицею годую. Береш, чи ні?

Циган I: Давай.

Кривий: Зараз, чекай! Дитину мені до старої Мехлички зараз завтра занесете, аби ніхто не знав. (Виймає із за пазухи великий гаманець і в шапку висипає гроші. Циган II. підсувався близько:.) А ти, цигане, а що, у мене не вторгуєш. Іди на бистру воду. Тобі старий даю десятку, а у Мехлички завтра решту. (дає гроші, решту всипує